

Landskap: Halland Upptecknat av: Edvard Erlander
 Härad: Höke Adress: Medan dom hemmet, Veinge
 Socken: Veinge Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1865 i Göstop, Veinge

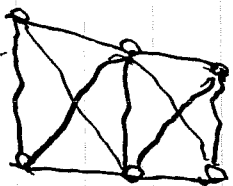
- Tillverkning av halm- och alunkrön. s. 1-2 H. G. 3.
 Se sin tillkommande midsommarafon. s. 3.
 Höstgille. s. 4-5 H. G. 7.
 Biografiska uppgifter om upptecknaren. s. 6-9.
 H av de gille. s. 10.
 "Beringe gille". s. 10-11.
 Trätta sig i vatten, var lutfisk ko-
 kats, - bra för hyn. s. 12.
 Medel mot hosta o. för kylning, - inna
 från potatisgröta. s. 12.
 "Lunkas" (en slags fölsa) s. 12-13.

Vi vill värkningen av Skattekonsumen, på Trädskers
sin syfte i enom hederstänna, och de kunders vilja till
änna hederkonsumerna i hören kända fast i konsumen med
Trädskers, som fasthet den i vad det hören.

Vi vill värkningen av skattekonsumen på de utgifter
till att konsumera, av skatte och konsumtion utgifter
i omkostnarna skattekonsumen, de de att konsumera utgifter
den skattekonsumen utgifter konsumera, på konsumera
att konsumera konsumera konsumera i skattekonsumen. Att de
en konsumera utgifter utgifter konsumera.

Vi vill värkningen av skattekonsumen på de utgifter
till att konsumera, av skatte och konsumtion utgifter
i omkostnarna skattekonsumen, de de att konsumera utgifter
den skattekonsumen utgifter konsumera, på konsumera
att konsumera konsumera konsumera i skattekonsumen. Att de
en konsumera utgifter utgifter konsumera.

Skattekonsumen, Trädskers, på 18 konsumera 193
Skattekonsumen.

de var gjorda för stora stötkar,
hållna. i kammaren var kanten av
hållningarna. Vårens klyfta av mål av
spec. kammaren gjordes heltäckad med en tjock
som kammaren var 8-fa kanti på ryggen för
i 8-fa kanti form av vikt håll den i
flera den hållde, så kunde man se hängig
den. Kammaren hållde på en stor end
höll i i kammaren. Det var min mor
Berntin Nilsson, gift med Erik och Elvira
Sjöström, Tings, som gjorde hushållningen
Den dag i ~~min~~ minns fel på fjärdan av
kammaren kammaren av min kammaren Nilsson och
Hon var född 1803. Hon var 2 år äldre än
Jag är ju född 1805. Jag kallar inga andra
som min mor föddes i min tid var 1803
och min far föddes var 1800, 1810. De var de
fjörde i fjörde och äpte den fjärde, vilken fick 3
den nu tidiga är den så i skettung, som
den innehåller.

Kammaren av alen gjordes av Lotta Nilsson, som
den gick skottarna på kammaren. Den var
kammaren i många år allmänt känd som kammaren
kammaren, och ofta kallades den från andra kammaren. Det
var fjörde, och inga andra bymningar var det innehåll
som kammaren tillverkning.

Den var inga andra än de nämnda som kunde tillverka
de nämnda kammaren. Den var kammaren
Kammaren kammaren, fjörde 1944.

M. 9445:3.

Landskap: Halland Upptecknat av: Zorard Wlaursson
 Härad: Fåkes härad Adress: Äldredomskeamnt. Teinge
 Socken: Teinge Berättat av: W. W. W.
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1869 i Göteborg. Teinge

Nid sommasafton gick man (flickan) ut och plöskade
 på sorters blommor, hon skulle gå tåg, på skulle
 hon sova på blommorna, den hon då drömde om,
 den skulle bli hennes man. Så kunde det hända att
 hon dagen därpå mötte samma man som hon drömde
 om. Det ^{var} endast flickor som gjorde dylika försök.

Det fanns kanske benämningen på denna så:

Man ville se vem man skulle bli gift med.

Om ingen visade sig i drömmen - ja då blev flickan
 ej gift under det året.

Jag har aldrig själv gjort dylikt försök
 och vet ingen som gjort det, endast att det varit
 en sed från gammal tid.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Landskap: Kedum M. 9445:4
 Härad: Nöke hd. Upptecknat av: Edvard Arlandsson
 Socken: Veinge Adress: Gledrömskvarn, Veinge.
 Uppteckningsår: 1944. Berättat av: Per minnet.
 Född år 1865 i Götorp, Veinge.

Körngille. Det hände att någon, som hade åkerjord
 men ej själv några dragare, bjöd några grannar o. bekanta
 att komma och vara honom behjälpliga vid körning av
 åkerjorden, var det kunde komma 4-5 stycken och
 somliga med hästar, andra med oxar, vid ett tillfälle hade
 en grannne sina kor och körde med. Någon av jorden gick
 en eller två par gånger ut och bjöd karlarna på en sup
 och något tultugg: en brödbit eller en sockerbit. På kvällen
 blev det gillt. Någon grannhustru hade varit behjälplig
 med att laga mat i vattenpot sviskonsoppa, och efteråt
 blev det gökar; enkelgökar eller dubbelgökar, oftast
 båda delarna, och sedan körningen slutat komms hästa-
 drängar och hämtade hem kreaturen.

Så gingo hjälpkarlarna hem var sin hem, En och

annan gjorde en kullerbytta, en hittades nästa
morgon liggande i laadvägsdike. En gick och
sjöng, under det han gick fram och tillbaka mellan
gäddsgården och sitt hem. Stundom höjtande
och nöande.

Ja så gick det till på köregille, dock ej
alldeles lika på alla, stundom kunde det
vara bättre, stundom sämre, såväl med
hållarna och trakteringen, som med hemfärderna.

L

M. 9445:6.

T₁

Landskap: Gällared Upptecknat av: Edvard Rylandsson
 Härad: Högs härad Adress: Ålderdomshemmet Teings
 Socken: Teings Berättat av: En minant
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1867, i Gotörp, Teings

Var i barnåren sjuk, gick vid 13-års ålder i småskola, men fick aldrig gå i folkskola. Blir underviser i läsning i mitt hem, så att jag kunde både stava och räkna, så jag kom i småskolan. I småskolan fingo vi såväl lära i bok som utantill. Vissa katiker skulle vi kunna utantill. Så hade vi var sitt testamne, då en slutat ett vär, så skulle den nästtande fullfölja med nästa vär och så fortfa-
 rende. Det var rätt så att vi fingo lära oss de 4 räknisätten.

Min far var skinnberedare, vid 15-16-års åldern var jag behjälplig med arbetet med skinn. År 1900 byggde jag mig en stuga i Gotörp, Teings. Jag var nog vid 35-års åldern då jag hade planterat 75 fruktträd, bärbuskar av vinbär och krusbär, gräsläk ment frädgård. Jag skötte frädgården.

Gick borta och tapetsade stugorna hos folk, band in böcker skar ihop remsor av remlistor åt folks fotografier och födelstagsfärlor m.m.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

Var en månads sjukhusdräng på Lunds sjukhus,
fik så ont i knä och måste sluta som dräng
och bli patient i stället.

Jag har haft sår på mitt högra ben sedan
ungdomen. Det har tio par tre gånger varit läkt
men har nu i flera år varit öppet. Då jag var i
mitt ^{hem} skötte jag det själv. Nu på Ålderdomshemmet
är det föreståndarinnan som sköter om det. Jag
var ä min ungdom berg och kusten både gå och
springa. Nu kan jag ej ta ett steg utan stöd av
min käpp. Värk har jag ner eller mindre i mitt
ben. Men det går med Falamod.

Det var nog 50 meter gångar i min Trädgård.
den styfflades o. krattades såväl vår som höst. Det
var nödvändigt, ty gräset ville fort komma på
gångarna. Trädgårdens areal var cirka ett tunnland.

Granhäcken runt Trädgården klippte jag själv
de första åren. Det skedd om våren. Häcken
forträttning på 3

Vår en månads sjukhusdräng på Loholms sjukstuga,
fik på ont i ~~en~~ knä och måste sluta som dräng
och bli patient i stället.

Jag har haft sår på mitt högra ben sedan
ungdomen. Det har ett par tre gånger varit läkt
men har nu i flera år varit öppet. Då jag var i
mitt ^{hem} skötte jag det själv. Nu på Ålderdomshemmet
är det föreståndarinnan som sköter om det. Jag
var ä min ungdom krig och kunde både gå och
springa. Nu kan jag ej ta ett steg utan stöd av
min käpp. Verk har jag nur eller mindst i mitt
ben. Men det går med Falamod.

Det var nog 50 meter gångar i min Trädgård,
den styfflades o. krattades såväl vår som höst. Det
var nödvändigt, ty gräset ville fort komma på
gångarna. Trädgårdens areal var cirka ett tunnland.

Granhäcken runt Trädgården klippte jag själv.
De första åren det skedd om våren. Häcken
förbättrings på 3

3

Landskap: Halland
 Härad: Vicks härad
 Socken: Vänge
 Uppteckningsår: 1944

M. 9445:8.
 Upptecknat av: Edvard Erlendsson
 Adress: Äldersdomarhemmet, Vänge.
 Berättat av: Ar minnet
 Född år 1869 i Görstorp, Vänge.

porträttering

Var mycket vacker om våren, då den stod knoppad. Men den växte
 årligen. Den var $1\frac{1}{2}$ meter hög, så måste jag ha fått
 att stå på då jag klippte den. Men så måste jag till sist
 ha en annan till att klippa ~~den~~ den. Kärtica fick jag Orskar
 Johansson, Skogsgård. Jag minns inte om han var 1 eller 2 dagar
 om arbetet, men han fick kronor 1:50 pr dag, och så fick han
 kaffe o dopp och 1 gök. Men gåsarna fordrade att grusas
 för bli lättare att skryffa, och för att aggrat ej så lätt skulle
 prövas. En släkting till mig körde grus till trädgården. Han
 fick ~~1:50~~ kronor 1:25 för last. För mitte sjuka blev skulle
 förmådd jag ej själv köra ut gruset på gåsarna. Och fick
 jag ha hjälp till. Det fick jag en grannkvinnas till. Det var
 änkefru Nina Carlsson, Görstorp 2. Hennes pojk kalle var
 ofta med och var behjälplig. De körde ut gruset på en trebå
 (hjulbår) dit det skulle vara, och så kunde jag själv
 värde!

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

9445:9

ACC. NR

M.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

jämna ut det med krattan. De fingo vardera 1:50
pr dag. Bven till grävning av borden av vinbärs- och
krusbärslanden måste jag ha hjälp, och till lövhämtning
om hösten. Till grävningen var fru Carlsson ofta biträdd av
sina flickor och sonen Kalle. Vid lövhämtningen ränsade
fru Carlsson och hennes flickor ihop löv och i en 2 fotas
korg bar Kalle ut det, stundom på åkern, där det sedan
plöjdes ner, stundom ut på gångbacken, dit även rönt
vid lövhämtningen fördes ut. Nu efter är blev där en
stor hög. Det var nog endast 1 krossa pr dag som
de vardera fingo i betaltning.

Så var det tvätt av skjortor och lakan och lapparna
som jag haft på nitt bursår. Det lade hon alltsammans
i en packe i en lakan och bar hem till sitt. Där tvättade
hon alltsammans. Lapparna tvättade hon, kängde ut dem
på klädklämmor i sträck, och sedan strök hon dem
med pränjämmer, lade dem i packor och kom hem till
mig med dem. Hon fick 2 öre för var lapp.
Tvätt och till betyg för samman för året.

19445:10.

Landskap: Kalmar Upptecknat av: Edvard Arlondsson
 Härad: Nötk, parås Adress: Årdrömskammus Veinge
 Socken: Veinge Berättat av: U. Munnit
 Uppteckningsår: 1944 Född år 1864 i Götorp, Veinge.

Gållen. Fruntimren gjorde gille om vintern tiden
 de kommo till någon bekant kvinna för att hjälpa
 henne med kardning av kunnusall. En var hedd för
 kardor med sig. De spögo och pratade, förtalade ej
 närvarande o. s. v. och så fingo de efter blitaf ar-
 bete gälle. Det var kardgille. Katten kunde bestå
 av risgrösgrot, så var det kaffe med dopp: te- sju
 sorter vitbröd, och så påtar och frutär.

Så var det även binggille (Stikkninggille) Rinnor
 och flickor kommo till sammans, även det om vintern,
 för att sticka, men det var en viss eget arbete de utförde,
 (ej den som vilken berömt gällde). Efter arbetet blev det
 kaffe. En t. ex. stickade på en strumpa, en annan

"bingg" = sticka
(binder)

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

på en bål av jyrkigarn och med stolpning osv.
Det arbetades i kapp eller på "kv" som det
hetta. Truntimben mätte lika längder av garn,
en var åt sig, och så var den iakttagast som
förest henditapp det uppmätta garnet. Det
var ej orantigt att även kallarna kunde
sticka. Och då karlar voro med på kunggille,
så kunde det hända att samtliga ertagare efter
slutat arbete gick ut på togan och tog sig
en dans efter torerna av sången. Sjunga kunde
då de flesta flickor. De sjöng under arbetet
i hemmet, på vägar och stigar och såsom
vid detta tillfälle efter slutat arbete. Den som
hade sångens röst i strupen behövde ej nödgas
till att sjunga... Den kunde få hjärtligt tack för
sången men aldrig pränningar. Den vis att man
fick ^{glädje} för sången var ej än kommen.

5

M. 9445/12.

Landskap: Halland
 Härad: Högs hd.
 Socken: Veinge
 Uppteckningsår: 1944

Upptecknat av: Edvard Zelandsson
 Adress: Reddoushemmet, Veinge.
 Berättat av: W. minnet
 Född år 1869 i Göteborg, Veinge.

När man tröttnade sig i det vatten, varit utfiskat kokat, var, vad jag vet, en gammal ~~sed~~ sedvänja, och så var det väl tre att det var hälsosamt för hyn, det friskade upp hyn. Om det var en allmän sed bland befolkningen vet jag ej, men jag fördlar därpå. Det var ju flera saker som man gjorde för att bifforda hälsan. Så inmad man sig över en uplyftad potatlingrytta för att bota hosta o. förkylning. Man höjde ett lakan över huvudet o. sål ännu komma över ansiktet. Det var ju ofta händerna att en familj hade en gammal sedvänja, som ej var känd eller brukat bland andra familjer. Några andra ~~sedvanor~~ i vatten där man kokat andra saker ha, som jag vet, ej förkommit. Vad lunkar betyder är ej gott att förklara. Det var den

skitsaden mellan präst och lunkar att prästen var det fjälsten om, men lunkan var där ej fjälsten omkring. Den var klockren och en lunka präst från igenom

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 9445:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varför du kallade lunkor, det var väl
därför att den var av samma kvalitet som pöljan.
Pöljan var både bättre till smak och bättre i smär-
ken. Lunkarna varo Torrare. Och då var det väl
som nu "lunkor" d.v.s. hackor i kortspel, de
varo mindre värdefulla. "ja fick bara lunkor".